

Csepelyi Adrienn: Szeptember

Insta-sztorik

Szeptember 1.

Vajon meddig marad otthonillatú a bőröndöm, miután visszatérek apámtól Budapestre?

Szeptember 2.

Ajánlott levél jön a régi lakcímemre, amelyben az új lakcímem felől tájékoztatnak – de, ugye, nem kapom meg, mert a régi lakcímemre küldték. Az új címet amúgy bejelentettem a kormányhivatalban, csak hogy nekem tudnom kellene, hogy az egyes rendszerek – mondja az ügyintéző a telefonban – nem látják egymást. Kedves uram, én ennyi rendszert nem bírok számon tartani, de ígérem, ha jártamban-keltemben belebotlok egy-egy számmra új hivatalba, besétálok, és bediktálom az új címem, hátha akarnak valami levelet küldeni. Hashtag állampolgár.

Szeptember 3.

Pom, pom, pom – születésnapomra alkotói válságot kaptam.

Szeptember 4.

Életvezetési tanácsom péntek reggelre: sohase kend a szemhéjtusodat a szemedbe – én már kipróbáltam, neked nem kell.

Szeptember 5.

Nem tudom, mit mond el ez a lelkiállapotomról, de huszadszor nézek végig egy videót egy, a képernyőn tovalebegő krokodilról.

Szeptember 6.

Amit szívem szerint válaszolnék az emailjeimre > amit valójában válaszolok.

Szeptember 7.

Ül a süket, nyomorék buldog az ölemben a buszon, és nézi a tájat – csak fél éve fogadtam örökbe, de már én vagyok neki a föld középpontja.

Szeptember 8.

A lézeres lázmérő nem kompatibilis a frufrummal – vagy olyan nagyon kihúltam már, hogy nem is létezem?

Szeptember 9.

Mindig is szerettem volna olyan lenni, akár egy festmény. Az éjjel megcsípte a jobb szemhéjam egy szúnyog, úgyhogy most úgy állnak a szemeim, mint Dora Maarnak Picasso portréján. Másik festmény nem volt?

Szeptember 10.

NAGYON SZARUL VOK LÉCI SEGICS – Budapest legőszintébb falfirkája.

Szeptember 11.

Milyen aranyos két buldog, mondta a taxis, aztán Puszi befingott az utastérbe.

Szeptember 12.

Szeretnék belemenekülni a Menekülés Egyiptomba című Ferenczy Noémi-kárpitba – ülnék az ágon a zsiráf feje fölött, és azon gondolkodnék, milyen jó is, hogy nem kint vagyok.

Szeptember 13.

Ami a vízparti fényképeket illeti: homályos kutya = boldog kutya.

Szeptember 14.

Orosz rulett BKV-stílusban: lerobbant az 5-ös busz, leszállítottak bennünket, aztán jött egy másik busz – se szám, se útvonal. Felszálltam, és vakmerőnek éreztem magam. Sajnos a szokásos útvonalon ment.

Szeptember 15.

Amúgy a rúzsom színe illik a pólóm feliratához, csak nem látszik a maszkomtól.

Szeptember 16.

Úgy tartják, a sikeres emberek reggel kelnek, és reggel hatékonyan tudnak dolgozni – harmadik napja kelek fél hatkor, még mindig nem írtam egy nyomorult bekezdést se.

Szeptember 17.

Azt mondták, túl öreg vagyok már, hogy új zenéket hallgassak. Nem tudják, hogy diszkalkuliás vagyok?

Szeptember 18.

Ritmusra leng a leszakadt burkolat az 5-ösön – milyen kevés is elég nekem a boldogsághoz olykor. Olykor.

Szeptember 19.

Nem.

Szeptember 20.

Napok, amelyeknek a végén csak Tosca nagyáriája segít.

Szeptember 21.

A néni, aki a buszon orvosi leleteket nézeget, azért veszi le a maszkját, hogy megnyálazza a mutatóujját a lapozáshoz.

Szeptember 22.

Tele van rózsaszín virággal a varjúhájam – végre egy hāj, amit nincs igényem takargatni!

Szeptember 23.

Kidőlt egy próbababa a Garay téren. Voltak más alapbetegségei is.

Szeptember 24.

Álmomban fekete-fehér Réber László-rajz voltam. Hozott szalonnával egérintást vállalok.

Szeptember 25.

Ma az 5-ös helyett a 7-es buszon utazom – magas élet!
(Kivételesen amúgy direkt, és nem azért, mert össze-
kevertem a számokat.)

Szeptember 26.

Ma végleg elhatároztam, hogy műgyűjtő leszek. Már
csak a művek hiányoznak.

Szeptember 27.

Szeretem az őszi fényeket. Tompítják az életem éles
sarkait.

Szeptember 28.

A szagából ítélve amúgy mögöttem ég a busz. Inkább
nem fordulok meg, mert időben be kell érnem értekez-
letre.

Szeptember 29.

Ha délután sütök rántottát, az olyan, mintha új nap
kezdődne. Alkalmazni fogom ezt a módszert.

Szeptember 30.

De hova tűnnek a szavak, amikor nem akarnak jönni?
Összenevetnek a hátam mögött?

